

Szentesi Péter

A prostitúció politikai vetületének és szabályozásának összehasonlító elemzése Hollandia, Svédország és Magyarország esetében

A legelső szexkereskedelemmel kapcsolatos feljegyzések az ókorban születtek, ami rámutat, hogy az érdeklődés iránta az emberi civilizációval egyidős. A prostitúcióra vonatkozó magyar szakirodalom jelentős hányadát a kriminológia diszciplína állította elő, a politikatudományi érdeklődés viszonylag alacsony.

A kutatás három fő prostitúciószabályozási modellt mutat be (reglementáció, prohibicionalista, abolicionalista) és hasonlít össze, három országot, Hollandia, Magyarország és Svédország példáján keresztül. Az elemzés középpontját azért ezek az esetek képezik, mert reprezentálják a három modellt, az országok az Európai Unió tagjai és a prostitúció szabályozása szempontjából mindegyik hordoz magában egyedi közpolitikai megoldásokat.

A tanulmány a következő szempontok mentén végzi el az összevetést: összehasonlítja az országokat politikatörténeti szempontból, így rámutat arra, hogy mi vezetett a használt modell elmélyüléséhez az adott államban. Vizsgálja a különböző jogszabályi háttereket, továbbá pártpolitikai kitekintést biztosít, ami bemutatja a témát övező legfontosabb törésvonalakat. Ezt követően a vizsgálat összegzi a három modell fő előnyeit és korlátait.

Szilvágyi Dorottya

Az akadálymentesítésen túl: Megváltozott munkaképességűek integrációja az önkormányzati munkaerőpiacon – jogi keretek és gazdasági ösztönzők dilemmái

A megváltozott munkaképességű (MMK) személyek foglalkoztatása az önkormányzati környezetben nem csupán esélyegyenlőségi, hanem gazdasági és jogi kérdés is. Magyarországon a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatási aránya 2022-ben mindössze 46 százalék, miközben az akadálymentesített munkahelyek aránya 10 százalék alatt maradt. Ez felveti a kérdést: hogyan teremthetünk valóban befogadó önkormányzati munkahelyeket? A szabályozási környezet világosan jelzi, hogy a munkáltatóknak biztosítaniuk kell a munkavégzéshez szükséges feltételeket, ugyanakkor az alkalmazkodás mértéke nem lehet aránytalan. A gyakorlatban az önkormányzatok előtt álló egyik legnagyobb dilemma a rehabilitációs hozzájárulás (reszocho) fizetése: a 25 fő feletti munkáltatók kötelesek MMK munkavállalót foglalkoztatni, ellenkező esetben jelentős összeget fizetnek. Ez sokszor kedvezőbb megoldásnak tűnik, mint az akadálymentesítés és a munkahelyi adaptáció, ami gátolhatja az integrációt.

Kiemelt tárgykörnek tekinthető a gazdasági ösztönzők torzulása: a támogatási és rehabilitációs hozzájárulási rendszer sokszor a szegregált foglalkoztatási formákat erősíti a nyílt munkaerőpiaci integráció helyett. Ennek ellensúlyozására szükséges az akadálymentesítési támogatások bővítése, a rehabilitációs hozzájárulási rendszer átalakítása, valamint célzott képzések és mentorprogramok indítása az önkormányzati szektorban. Az inkluzív foglalkoztatás hosszú távon nemcsak jogi kötelezettség, de gazdasági és kulturális értéket is teremt, erősítve a munkahelyi sokszínűséget és a társadalmi kohéziót.

Sztrein Virág Brigitta

A magyarországi román nemzetiség nyelvi jogai a gyakorlatban: A Nyelvi Karta hatása a magyarországi román nemzetiség közigazgatási hatósági eljárások során gyakorolható nyelvhasználati jogaira

A dolgozat arra kíván rávilágítani, hogy milyen hatást gyakorol a Nyelvi Karta a magyarországi román nemzetiséghez tartozók közigazgatási hatósági eljárások során gyakorolható nyelvi jogaira. A pályamunka hipotézise az, hogy a nemzetiségi nyelvi jogok megfelelő jogi szabályozási rendszer megléte ellenére a gyakorlatban nem érvényesülnek, vagy a szabályozás hiányossága vezet ahhoz, hogy a jogok nem érvényesülhetnek. A nemzeti szabályozás keretrendszerének bemutatását követően érünk el a hatályos belső jogi szabályozási környezet tanulmányozásához, hangsúlyozva a Nyelvi Karta elfogadásával vállaltaknak való megfelelést biztosító szabályozást. A nyelvi jogok gyakorlati érvényesülésének mikéntjét egy empirikus kutatás keretében nyert adatokkal igyekszik feltárni a dolgozat. A kutatás eredményeként megállapítható, hogy Magyarország eleget tesz a Nyelvi Karta elfogadásával vállalt jogalkotási kötelezettségének, azonban a gyakorlati érvényesülés nem kielégítő. Az ennek hátterében meghúzódó okokkal kapcsolatban szükséges tekintettel lenni egyrészt a Magyarországon élő román nemzetiség nyelvhasználati sajátosságaira. Másrészt, megjelenik az állami szereplők proaktivitásának elmaradása, amely a Nyelvi Karta céljával nem hozható összhangba. A jövőre nézve kiemelendő, hogy a megfelelő belső jogi szabályozás mellett rendkívül fontos lenne egyfajta ösztönző hozzáállás az állami szereplők részéről, a vállalt intézkedések gyakorlatban is érvényesülő megvalósításának elősegítése érdekében.